

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кв-07-000 020
Бања Лука, 18.07.2007. године

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за организовани и најтеже облике привредног криминала које чине судије мр Вељко Икановић, као предсједник вијећа, Слободан Милашиновић и Биљана Томић, као чланова вијећа, уз учешће Сандре Тукић као записничара, у кривичном предмету против осумњичених В.Б. и Б.Г. због кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 2., 3. и 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о приједлогу за продужење притвора Окружног тужилаштва Бања Лука, Посебног тужилаштва за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала – Специјално тужилаштво број КТ-15/07 од 12.7.2007. године, након одржаног рочиштва на коме су саслушани осумњичени поводом приједлога за продужење притвора, у присуству осумњичених и бранилаца осумњичених М.Д., Н.П. и В.Г., адвоката из Б.Л., а у одсуству уредно обавјештеног Републичког тужиоца РС, у сједници вијећа одржаној 18.7.2007. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснован, приједлог Окружног тужилаштва Бања Лука, Посебног тужилаштва за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала – Специјално тужилаштво број КТ-15/07 од 12.7.2007. године, за продужење притвора осумњиченима В.Б. и Б.Г.

О б р а з л о ж е њ е

Окружно тужилаштво Бања Лука, Посебно тужилаштво за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала – Специјално тужилаштво – (у даљем тексту : Специјално тужилаштво) доставило је овом суду образложен приједлог број КТ-15/07 од 12.7.2007. године суда, за продужење притвора осумњиченим В.Б. и Б.Г. за још два мјесеца, сходно одредби члана 12. став 3. Закона о кривичном поступку (у даљем тексту : ЗКП) продужи притвор по основу притворских разлога из члана 189. став 1. тачка б) ЗКП-а за осумњиченог В.Б., а за осумњиченог Б.Г. и по основу тачке а) става 1. члана 189. ЗКП-а.

Поводом приједлога Специјалног тужилаштва одржано је рочиште дана 18.7.2007. године на које није приступио уредно обавјештени Републички тужилац, а присуствовали су му осумњичени и њихови браниоци. Оба осумњичена и њихови браниоци сматрају не стоје разлози за продужење притвора и предлажу да се приједлог за продужење притвора одбије као неоснован.

Испитијући приједлог за продужење притвора Специјалног тужилаштва, и цијенећи изјашњења осумњичених поводом овог приједлога, овај суд је одлучио као у изреци рјешења из следећих разлога :

Увидом у списе предмета Окружног суда Бања Лука број : 011-0-Кпш-07-000 026-п утврђено је да је Специјално тужилаштво под бројем КТ-15/07 дана 18.4.2007. године донијело наредбу о спровођење истраге против осумњичених В.Б., Б.В. и Б.Г. због основа сумње да су починили кривично дјело злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. КЗ РС. У наредби за спровођење истраге наводи се да је потребно саслушати своједоке Д.М., Б.Б., купце пословних простора и представника СДС РС и друге, као и извршити потребна финансијска вјештачења. Предложено је одређивање притвора 21.4.2007. године да би Окружни суд у Бањој Луци својим рјешењем од 21.4.2007. године свим осумњиченим одредио притвор до 1 (један) мјесец, након чега је по жалби осумњиченог Б.В. дана 25.4.2007. године овом осумњиченом укинут притвор, поново му је одређен једномјесечни притвор дана 14.6.2007. године, након чега је Специјално тужилаштво предложило да се овај притвор продужи за још два мјесеца. Рјешењем Окружног суда број : 011-Кв-07-000 034-п од 12.7.2007. године овај приједлог је одбијен као неоснован.

На основу приједлога Специјалног тужилаштва од 15.5.2007. године осумњиченима В.Б. и Б.Г. продужен је притвор за још 2 (два) мјесеца тако да по овом рјешењу може да траје најдуже до 20.7.2007. године.

Нови приједлог за продужење притвора према овим осумњиченим Специјално тужилаштво поднијело је дана 12.7.2007. године предлажући да се притвор продужи за још 2 (два) мјесеца примјеном члана 192. став 3. ЗКП-а јер и даље егзистира притворски основ из члана 189. став 1. тачка б) ЗКП-а за продужење притвора према осумњиченима В.Б. и Б.Г., а у односу на осумњиченог Б.Г. и притворски основ из члана 189. став 1. тачка а) ЗКП-а. Образлажући овај приједлог Специјално тужилаштво наводи да је у току досадашње истраге саслушан већи број свједока на које осумњичени, ако би били пуштени на слободу могу да изврше утицај, као и да слиједи саслушање и других свједока на које осумњичени такође могу да врше утицај обзиром да су у познаничким, пријатељским или пословним односима.

Образлажући притворски разлог из члана 189. став 1. тачка а) ЗКП-а у односу на осумњиченог Б.Г. посебно се указује да је овај осумњичени држављанин Републике Х. и Републике С., да у тим државама има непокретну имовину што све указује да би могао напустити територију БиХ а у циљу избегавања кривичне одговорности. Наводи се да је овај осумњичени сада свјестан тежине кривичних дјела и запријеђене казне као и да је као бивши министар и потпредсједник Владе РС стекао завидну репутацију и остварио бројне контакте и везе са лицима који му по свом статусу и финансијској моћи могу помоћи у самој реализацији бјекства.

Осим горе наведених разлога Специјално тужилаштво наводи да, осим саслушања већег броја свједока, је потребно извршити и одређена вјештачења по вјештацима финансијске и грађевинске струке, те провести друге доказе за којима се током истраге указује потреба. Уз приједлог за продужење притвора

тужилаштво је приложило 13 записника о саслушању свједока од којих је први свједок (Т.Х.) саслушана дана 10.5.2007. године, дакле, 20 дана по притварању осумњичених, а последњи свједок (Д.А.) дана 26.6.2007. године, дакле, 16 дана прије подношења приједлога за продужење притвора од 12.7.2007. године. Ни уз приједлог а ни из увида у горе наведени спис Окружног суда Бања Лука се не може закључити да је у овом предмету наређено или извршено било какво вјештачење.

Обзиром на овакво стање ствари овај суд налази да не постоје разлози за продужење притвора ни нарочито важни разлози у смислу члана 192. став 3. ЗКП-а па због тога и приједлог за продужење притвора није основан.

Да би се одредио притвор по основу члана 189. односно члана 192. став 3. ЗКП-а морају постојати неки од разлога за притвор из члана 189. ЗКП-а, као и нарочито важни разлози, уз услов да се ради о кривичном дјелу за које се може изрећи казна затвора десет година или тежа казна.

Околности које се у приједлогу наводе односе се на свједоке које је тужилац раније планирао саслушати, па и свједоке за чијим саслушањем се у међувремену указала потреба, не представљају нарочите околности које указују да ће осумњичени утицати на те свједоке. Из достављених исказа свједока Б.Б. и Р.К. не произилази да су осумњичени на било који начин покушали на њих утицати, а осим тога ови свједоци су већ дали своје исказе пред надлежним органом. Када су у питању свједоци чије саслушање тек треба да се обави Специјално тужилаштво није прижило ни један доказ или чињеницу из које би се могао видјети да су осумњичени утицали или могли утицати на до сада несаслушане свједоке. У приједлогу за продужење притвора се наводи да ће у наредном периоду бити саслушани свједоци Н.П., запослена у Министарству ..., те Ј.В. радница РК Б. (која је према сазнањима Специјалног тужилаштва омогућила осумњиченима да дођу до пословне документације РК Б.) као и Г.Ш. који је у критичном периоду био директор Дирекције за ... РС и који се тренутно налази у притвору и, по казивању осумњиченог Б., у истој притворској јединици са овим осумњиченим. Тужилаштво не образлаже зашто ти свједоци до сада нису саслушани и зашто је до сада саслушано свега 13 свједока за преко три мјесеца вођења истраге, односно притвора и губи из вида да је осумњиченима притвор у трајању од један мјесец, а затим и два мјесеца, одређен да би се отклонио њихов утицај на те свједоке и да би се ти докази обезбиједили. У таквој ситуацији када у приједлогу за продужење притвора нису предочени објективни разлози због којих нису саслушани ти свједоци, а имајући у виду изјаве осумњичених, тако и бројност свједока који су до сада саслушани, као и финансијску и другу документацију која је одузета и од стране осумњичених и у РК Б. ово вијеће сматра да оне околности које се наводе у приједлогу Специјалног тужилаштва нису особите околности које би указивале да би осумњичени пуштањем на слободу утицали на до сада несаслушане свједоке.

Околност да се Специјално тужилаштво уопште не осврће на чињеницу да наведени свједоци због којих је притвор одређен и продужен осумњиченим до сада нису саслушани, па како не нуди ни било какав разлог за то упућује на закључак да није поштована обавеза хитног поступања у времену док притвор траје како би његово трајање било сведено на најкраће нужно вријеме, у смислу

члана 188. став 2. ЗКП-а, иако је на то посебно указивано од стране Окружног суда Бања Лука. Исходовање продужења притвора због неефикасности и неажурности у саслушању свједока би било потпуно неприхватљиво и противно разлозима због којих је притвор одређен, те стога сама околност да ти свједоци до сада нису саслушани није довољна да би се притвор осумњиченима по истом основу продужио.

По оцјени овог вијећа утицај осумњичених на свједоке остао је у домену апстрактне могућности што није довољно чак и да су сви свједоци познати и поименично наведени (у приједлогу за продужење притвора се између осталог наводи да је неопходно саслушати у својству свједока неименоване чланове кредитних одбора банака на околност одобравања кредита за куповину спорних пословних објеката), већ се мора утврдити постојање конкретних нарочитих околности које указују да ће осумњичени утицати на те свједоке или су на одређен начин испољили такву намјеру или да таква намјера из околности случаја произилази. Губи се такође из вида да је у току истраге против осумњичених изузета и документација РК Б. коју су осумњичени код себе имали, као и оригинална документација која је изузета од РК Б., која би требала послужити за евентуална вјештачења, а нереално се придаје већи значај изјавама мањег броја свједока који још увијек нису саслушани.

За одређивање, односно продужење притвора по основу члана 189. став 1. тачка б) ЗКП-а није довољно да се истакне само апстрактна могућност утицаја, која постоји у свим стварима у којима треба да се саслушају свједоци, саучесници или прикривачи, већ је потребно да се наведу конкретне особите околности које потврђују постојање ове опасности. Такође није довољно што осумњичени поричу извршење кривичног дјела, па да би с обзиром на то, ако буду пуштени на слободу, могли утицати на свједоке, већ треба да постоје нарочите околности које указују на ту опасност. Када је у питању разлог за продужење притвора осумњиченом Б.Г. по основу члана 189. став 1. тачка а) ЗКП-а Специјално тужилаштво у свом приједлогу није указало ни на једну околност која указује на опасност од бјекства. Тачно је да је овај осумњичени држављанин и Републике Х. и Републике С., што је утврђено на основу његовог казивања без икаквог конкретног приложеног доказа од стране Специјалног тужилаштва, тачно је такође и то да осумњичени Г. има стан у власништву у Б.Л., што је такође утврђено на основу његовог казивања и приложене документације у спис. Међутим, не могу се прихватити ове чињенице као да постоје „ друге околности које указују на опасност од бјекства “ као што се не могу прихватити ни наводи Специјалног тужилаштва из њиховог приједлога за продужење притвора да је овај осумњичени сада свјестан тежине дјела и запријеђених казни што само по себи још више указује на опасност од његовог бјекства у наведене земље као и чињеница да је као бивши министар и потпредсједник Владе РС, по мишљењу тужилаштва стекао завидну репутацију и остварио бројне контакте и везе са лицима која му могу помоћи у реализацији бјекства и на тај начин учинити недоступним надлежним органима као околности које указују на опасност од бјекства. Ни за овај притворски разлог Специјално тужилаштво није приложило ни један доказ.

Имајући све напријед у виду ово вијеће сматра да приједлог за продужење притвора није основан, да не садржи прихватљиве разлоге у погледу

притворских разлога из члана 189. став 1. тачка а) и б) ЗКП-а за продужење притвора осумњиченима, који би били засновани на доказима и неспорним чињеницама и околностима, нити то из околности случаја произилази, на што у својим изјашњењима основано указују и сами осумњичени. Слиједом тога не стоје ни нарочито важни разлози у смислу члана 192. став 3. ЗКП-а.

Обзиром на све напријед изложено овај суд сматра да је приједлог за продужење притвора, због непостојања нарочито важних разлога за продужење притвора по основу члана 189. став 1. тачка а) и б) ЗКП-а, неоснован, па је стога одлучено као у изреци овог рјешења.

Записничар

Предсједник вијећа

Сандра Ђукић

мр Вељко Икановић

ПОУКА: Против овог рјешења дозвољена је жалба у року од три дана, рачунајући од дана пријема овог рјешења, жалбеном вијећу Врховног суда Републике Српске, а путем Окружног суда Бања Лука-Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала.

Жалба не задржава извршење рјешења.

за тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић